

рецьтъ и нищо не казалъ. Нарамилъ мѣха и отишълъ на извора за вода.

Върви той, тежко стѣпа и гледа: отдалечъ се подава лѣвътъ; навелъ глава и спусналъ опашка на земята.

„Може би, той иска и мене да изяде“, — помислилъ старецътъ. — „Ехъ, не е ли все едно, какъ ще умра? Каквото ще да става, нѣма защо да се страхувамъ“.

Налѣлъ той вода и, когато се изправилъ, гледа, че лѣвътъ стои на сѣщото мѣсто, дѣто стояло по-рано магарето, когато старецътъ му турялъ на гърба пълния мѣхъ.

Герасимъ турилъ върху гърба на лѣва мѣха и самъ го възседналъ.

— Виновенъ си, носи!

VI

Лѣвътъ помѣкналъ стареца и водата, а тримата гости, като видѣли това, още повече се смаяли. Единиятъ останалъ тамъ, а другитѣ двама се затекли да извикатъ още хора, за да гледатъ. Всички искали да видятъ, какъ свирепиятъ лѣвъ носи на гърба си стареца и мѣха.

Дошли много хора и почнали да думатъ на Герасима:

— Признай се, че ти си магьосникъ, или въ тебе има особена сила, каквато нѣма у другитѣ хора.

— Не, азъ съмъ като другитѣ хора, отговорилъ Герасимъ, — и въ мене има сѣщо такава сила, каквато има и у васъ. Ако искате, и вие можете да сторите сѣщото.

— Какъ можемъ да го направимъ?

— Постѣпвайте съ добро и съ ласкание и не се бойте.

— Какъ може да не се боимъ?

— Ей така, като стоите при мене и не се боите отъ моя лѣвъ.

Всички легнали да спятъ около пещерката на Герасима; лежалъ и лѣвътъ. Когато станали на сутринята, видѣли, че лѣвътъ билъ изчезналъ... Всички се смаяли. Тѣ си помислили: или нѣкой го е подплашилъ, или го е убилъ и заровилъ трупа му презъ нощта.

А старецътъ казалъ:

— Нищо, той е отишълъ по работата си и пакъ ще се върне.